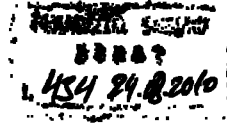
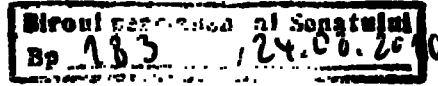

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

2040
09-08-2010

2432

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată „*Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății*”, inițiată de 26 parlamentari – PSD, PD-L, PNL, UDMR, Grupul parlamentar al Minorităților Naționale, Grupul parlamentar Mixt, Grupul deputaților independenți (Bp. 183/2010).

I. Principalele reglementări

Această inițiativă legislativă are ca obiect de reglementare completarea *Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății*, cu

modificările și completările ulterioare, în sensul modificării dispozițiilor referitoare la răspunderea civilă a personalului medical și a furnizorului de produse și servicii medicale, sanitare și farmaceutice.

Potrivit Expunerii de motive, propunerea legislativă „vizează soluționarea promptă a cazurilor de malpraxis prin posibilitatea rezolvării amiabile între pacient, unitatea medicală și societatea de asigurare a prejudiciului cauzat de acte medicale”.

II. Observații

1. În ceea ce privește răspunderea civilă a personalului medical și a furnizorului de produse și servicii medicale, sanitare și farmaceutice, menționăm că reglementările din cuprinsul Titlului XV - *Răspunderea civilă a personalului medical și a furnizorului de produse și servicii medicale, sanitare și farmaceutice* – din *Legea nr. 95/2006* pornesc de la concepția potrivit căreia exercitarea profesiilor medicale implică, potrivit legilor de organizare a profesiilor respective, respectarea unor *norme deontologice*, precum și a unor *norme juridice*.

Spre exemplu, menționăm că, pentru medici, normele de deontologie sunt cuprinse în *Codul de deontologie medicală*, adoptat de către Colegiul Medicilor din România, potrivit art. 406 alin. (1) lit. f) din *Legea nr. 95/2006*, și stabilesc minimum de reguli morale specifice pentru exercitarea profesiei de medic iar, în măsura în care încălcarea unora dintre aceste norme periclitizează valori apărute de drept, acestea din urmă sunt reglementate ca norme juridice.

Astfel, încălcarea unei norme deontologice, fără a produce vreun prejudiciu pacientului, poate atrage răspunderea profesională disciplinară a medicului, însă, în situația în care conduita culpabilă a medicului are drept rezultat producerea unui prejudiciu asupra pacientului, intervine răspunderea civilă delictuală pentru malpraxis.

Legea nr. 95/2006 definește conceptul de „malpraxis”, la art. 642, ca fiind „eroarea profesională săvârșită în exercitarea actului medical sau medico-farmaceutic, generatoare de prejudicii asupra pacientului, implicând răspunderea civilă a personalului medical și a furnizorului de produse și servicii medicale, sanitare și farmaceutice”.

Potrivit *Legii nr. 95/2006*, medicii sunt obligați să încheie o asigurare de malpraxis pentru cazurile de răspundere civilă profesională pentru prejudicii cauzate prin actul medical.

În vederea stabilirii cazurilor de răspundere civilă profesională pentru medici, farmaciști și alte persoane din domeniul asistenței medicale, este constituită, potrivit prevederilor art. 668 din lege, la nivelul fiecărei direcții de sănătate publică județene și a municipiului București, o *comisie de monitorizare și competență profesională pentru cazurile de malpraxis*.

Reglementările cuprinse în Titlul XV al *Legii nr. 95/2006* stabilesc trei modalități prin care se reclamă un caz de malpraxis, după cum urmează:

- persoanele prejudiciate printr-un act de malpraxis se pot adresa Comisiei de monitorizare și competență profesională pentru cazurile de malpraxis (Comisia). Pacienții nemulțumiți de modul în care s-a exercitat actul medical pot să sesizeze, pe lângă Colegiul Medicilor sau Comisia, și instanța, pe cale civilă sau penală, atunci când doresc și tragerea la răspundere civilă sau penală a celor responsabili de cazul de culpă medicală;

- în situația în care Comisia a stabilit existența unei situații de malpraxis, instanța judecătorească competentă poate, la cererea persoanei prejudiciate, să oblige persoana responsabilă la plata despăgubirilor. Despăgubirile pentru un act de malpraxis se pot stabili și pe cale amiabilă în cazul în care rezultă cu certitudine răspunderea civilă a medicului;

- în situația în care asiguratul, asigurătorul și persoana prejudiciată nu cad de acord asupra culpei asiguratului, cuantumul și modalitatea de plată a prejudiciului cauzat printr-un act de malpraxis se vor stabili de către instanța judecătorească. Prejudiciul suferit se va despăgubi de către asigurător în limita sumei asigurate, în baza hotărârii judecătorești definitive, iar, în cazul în care prejudiciul depășește suma asigurată, partea vătămată poate pretinde autorului prejudiciului plata diferenței până la recuperarea integrală a acestuia.

2. Art. 643 alin. (3), nou introdus, este în contradicție cu dispozițiile art. 656 alin. (1) din lege, care prevede obligativitatea încheierii unei asigurări de răspundere civilă pentru malpraxis de către personalul medical indiferent de tipul contractului în baza căruia acesta își desfășoară activitatea. Considerăm că ar fi fost oportună accentuarea obligativității

încheierii unei asigurări de răspundere civilă profesională de către toate categoriile de personal medical.

3. Cu privire la **art. 667³ alin. (1) și (2)**, nou introdus, potrivit formei propuse de inițiatori, întreaga responsabilitate, inclusiv calitatea procesuală de pârât (pe cale de consecință și formularea apărărilor în proces), revine societății de asigurare. Din această soluție legislativă rezultă că unitatea medicală poate interveni în proces, însă este evident că unitatea medicală nu are interesul să intervină în proces, fiindu-i mult mai ușor să transfere rezolvarea acestor situații către societatea de asigurare. Considerăm că, pentru a putea fi activată asigurarea de răspundere civilă pentru malpraxis, esențial este ca autoritățile îndrituite de lege și/sau instanța de judecată să fie în măsură deplină să aprecieze existența/inexistența unui caz de malpraxis.

Apreciem că articolul menționat este în contradicție cu art. 41 și 42 din *Legea nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România, cu modificările și completările ulterioare*, care prevăd următoarele:

„ART. 41

În asigurarea de răspundere civilă, asigurătorul se obligă să plătească o despăgubire pentru prejudiciul de care asiguratul răspunde în baza legii față de terțele persoane păgubite și pentru cheltuielile făcute de asigurat în procesul civil.

Prin contractul de asigurare se poate cuprinde în asigurare și răspunderea civilă a altor persoane decât a celei care a încheiat contractul.

ART. 42

Drepturile persoanelor păgubite se vor exercita împotriva celor răspunzători de producerea pagubei.

Asigurătorul poate fi chemat în judecată de persoanele păgubite în limitele obligațiilor ce-i revin acestuia din contractul de asigurare”.

Astfel cum rezultă din art. 42, în asigurările de răspundere civilă asigurătorul poate fi chemat în judecată de persoanele păgubite în limitele obligațiilor ce le revin acestuia din contractul de asigurare. Astfel, prejudiciile stabilite de instanță pot fi acoperite de asigurător dacă se încadrează în termenii contractuali (inclusiv ca sumă asigurată), urmând ca pentru ceea ce depășește limitele contractului de asigurare, să răspundă medicul care a cauzat prejudiciul/unitatea medicală.

4. Cu referire la **art. 667⁴**, apreciem că nu este necesară implicarea Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor (CSA), precum și a celorlalte organisme din domeniul medical în elaborarea unui contract cadru. Există și alte profesii liberale (avocați, notari, experți contabili etc.) pentru care asigurarea de răspundere civilă profesională este obligatorie prin legi speciale, fără ca aceste acte normative să prevadă că pentru încheierea și derularea contractelor de asigurare este necesară adoptarea unui contract-cadru de către CSA împreună cu asociațiile profesionale din domeniul respectiv.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei propuneri legislative în forma prezentată.**

Emil BOC

Domnului senator **Mircea Dan GEOANĂ**

Președintele Senatului